

1944 - 1946 slimības gadi.

Profesors Dr. Mārtiņš Bīmanis bija īsts zinātnieks - varēja mierīgi sēdēt pie galda un neatlaidīgi strādāt savus petriecības darbus. Kad notika gaisa raujas, visa māja drebeja no bumbām, istabā nebija prasms, ediens nebija vērts no minēt, jo gandrīz neeksistē.

Vācīšu "Auslandsamt der Dozenten-
schaft der Deutschen Universitäten und
Hochschulen" izdarīja Baltijas zinātniekus
pa visu valsti un vienai mazai
daļiņai latviešu un igauņu profesoru
uzradīja telpas uz Laukiem "Halei"
viesnīcā netālu no Ērtinas un
Lūbeckas, Vācijas ziemeļos Holsteīnā.

Varbūtējais nolūks bija kļūst par
drošību uz Laukiem; bet attālināms
atgriezās prof. Bīmanis no līdza
darbiniekiem un neatlāva darboties
rā viņš bija parasts visa
agrārāja dzīvī.

III

Vacijā.

Grūts periods, braukdams
no vienas vietas uz otru
kara laikā apstākļos un to
radītajos satursmes ierobežojumos.
Pielikti dokumenti to rāda
kronoloģiskā kārtībā, (cīņ iespējams)
sakarot ar Danzigu. Visu laiku
strādājot pie beidzamā manuskripta.

[1968 gadā profesora Bimana
mirstīgas atļaujas pārsūtītas
uz Rīgu un apglabātas
Meža Rāpos blakus viņa sievai

Lairos rad prof Bīmanis nebija
spiests parādīt slimības gultā, visa
enerģija koncentrējas pētniecības
manuskripta attīstībai; viņš medea
teikt ka tas ir visvertīgākais darbs
un ka vislielāka uzmanība pie-
šķirama viņa glabāšanai.

Pan nošēlosām viņa sirsnīga pēdējā
vēlēšana, apstākļu dēļ, cietā maau
nereiksmi, bet jācer ka Rīgas
Politehniskais institūts pēdīs to
izlabot un sagatavot pērsūtīto
manuskripta drupašanai.

Udens tuisana ir pirmā nepie-
ciēsamība visā pasaulē, Krievija ka
Amerikā un jācer ka prof Bīmana
vēlēšanu varis izpildīt.

Ar cieņ.

Alise Vagelis,

Dr. iur., M. A.

P. S. Vācijā mans teos nav
ieņemis nekadē oficiālu posteni, jeb
darbujo slimojis gandarā viso lauru, bet
~~līdz~~ raustījis līdz bīdramai dienai
(cir iespējams) to manuskripto.